

ĐỀ THI CHÍNH THỨC
(Đề thi gồm 02 trang)

Môn thi: NGỮ VĂN
Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm):

Đọc văn bản:

Anh đi tìm em trên bờ sông Vôn-ga
Đêm lộng gió, sóng duềnh mình trần trở
Rộn bển tàu neo, điện nhòa xanh đỏ
Vũ hội xập xình, em lẩn trốn nơi đâu?

Bát com thom từ mảnh đất phèn chua
Nuôi ta lớn lên trong gian lao vất vả
Một nhà máy mới xây, một vĩa dầu đỏ lửa
Hoà nước mắt vui mơ ước của ông bà

Thành phố lung linh nhấp nháy vạn sắc màu
Đâu phải là quê hương, sao em ở lại?
Mùa này ở quê ta con lũ tràn bờ bãi
Mẹ công lưng vá dề ngăn nước giữ mùa

Sao em nữ riêng mình hưởng lạc phía trời xa (!)
(Biết nói gì đây hỡi con chim lánh tổ?)
Hiểu lòng anh, dòng Vôn-ga ghen gió
Sóng âm ào vỗ động cả trời khuya.

(Lê Cảnh Nhạc, Vongagrát, thu 1987.
Nguồn: lecanhnhac.blogspot.com, 20/12/2009)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1: Xác định thể thơ của văn bản.

Câu 2: Chỉ ra những hình ảnh diễn tả sự giàu có, hấp dẫn của xứ người trong khổ thơ:

Anh đi tìm em trên bờ sông Vôn-ga
Đêm lộng gió, sóng duềnh mình trần trở
Rộn bển tàu neo, điện nhòa xanh đỏ
Vũ hội xập xình, em lẩn trốn nơi đâu?

Câu 3: Nêu nội dung của hai dòng thơ:

Thành phố lung linh nhấp nháy vạn sắc màu
Đâu phải là quê hương, sao em ở lại?

Câu 4: Nhận xét về hình ảnh quê hương Việt Nam được thể hiện trong văn bản.

II. LÀM VĂN (7.0 điểm):

Câu 1 (2.0 điểm):

Từ nội dung văn bản ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về trách nhiệm đồng hành cùng đất nước của người Việt Nam trong cuộc sống hiện nay.

Câu 2 (5,0 điểm):

Đọc đoạn trích:

Hùng vĩ của Sông Đà không phải chỉ có thác đá. Mà nó còn là những cảnh đá bờ sông, dựng vách thành, mặt sông chỗ ấy chỉ lúc đứng ngo mới có mặt trời. Có vách đá thành chẹt lòng Sông Đà như một cái yết hầu. Đứng bên này bờ nhẹ tay ném hòn đá qua bên kia vách. Có quãng con nai con hổ đã có lần vọt từ bờ nọ sang bờ kia. Ngồi trong khoang đò qua quãng ấy, đang mùa hè mà cũng thấy lạnh, cảm thấy mình như đứng ở hè một cái ngõ mà ngóng vọng lên một khung cửa sổ nào trên cái tầng nhà thứ mấy nào vừa tắt phụt đèn điện.

Lại như quãng mặt ghềnh Hát Loóng, dài hàng cây số nước xô đá, đá xô sóng, sóng xô gió, cuồn cuộn luồng gió gùn ghè suốt năm như lúc nào cũng đòi nợ xuýt bất cứ người lái đò Sông Đà nào tóm được qua đấy. Quãng này mà khinh xuất tay lái thì cũng dễ lật ngửa bụng thuyền ra.

Lại như quăng Tà Mường Vát phía dưới Sơn La. Trên sông bỗng có những cái hút nước giống như cái giếng bê tông thả xuống sông để chuẩn bị làm móng cầu. Nước ở đây thở và kêu như cửa cống cái bị sặc. Trên mặt cái hút xoáy tít đáy, cũng đang quay lừ lừ những cánh quạt đàn. Không thuyền nào dám men gần những cái hút nước ấy, thuyền nào qua cũng chèo nhanh để lướt quăng sông, y như là ô tô sang số ấn ga cho nhanh để vút qua một quãng đường mượn cạp ra ngoài bờ vực. Chèo nhanh và tay lái cho vững mà phóng qua cái giếng sâu, những cái giếng sâu nước ặc ặc lên như vừa rót dầu sôi vào. Nhiều bè gỗ rừng đi nghênh ngang vô ý là những cái giếng hút ấy nó lôi tuột xuống. Có những thuyền đã bị cái hút nó hút xuống, thuyền trồng ngay cây chuối ngược rồi vụt biến đi, bị dìm và đi ngầm dưới lòng sông đến mươi phút sau mới thấy tan xác ở khuỷnh sông dưới.

(Trích tùy bút *Người lái đò Sông Đà* của Nguyễn Tuân,
SGK Ngữ văn 12, tập 1, trang 186-188, NXB Giáo dục - 2020)

Anh/ chị hãy phân tích hình ảnh con Sông Đà trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét về tình cảm của nhà văn Nguyễn Tuân đối với cảnh sắc thiên nhiên đất nước.

----- HẾT -----